

متن پرسش

سلام استاد محترم من دختری ۲۳ ساله هستم که از طریق یکی از خوانندگان کتابهای شما با شما آشنا شده ام و خدا را از این بابت شکر می کنم زیرا با خواندن یکی از کتب شما (اشتی با خدا) که انرا دقیق خوانده ام احساس می کنم درستی نسبت به خدا پیدا کرده ام ولی مشکل اینجاست که حالا احساس می کنم چه زمانی را با خدای وهمی خود سپری کرده ام و حتی خیلی نسبت به گذشته ام احساس پشیمانی می کنم نمی دان با این احساس چگونه کنار بیایم لطفا مرا راهنمایی کنید؟ یک مطلب دیگر که من امدم یک نگاهی به گذشته ام انداختم و بعد متوجه شدم من در ندانسته مرتکب چند گناه کبیره شده ام حالا نمی دانم باید چکار کنم؟ استاد می خواهم راه خلوص را پیدا کنم چگونه بدانم خدا مرا بخشیده؟ از این که راهنمایی ام می کنید پیشاپیش سپاس

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: ۱- شخصیت هرکس از نظر فکری همان شخصیتی است که فعلاً در آن است. به همین جهت قرآن می فرماید: « لِيَجْزِيَهِمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ » . خداوند آن ها را بر اساس بهترین عمل پاداش دهد ۲- در جواب سؤال های قبلی که بر روی سایت هست از قول رسول خدا «صلوة الله علیه وآله» روشن شد اگر کسی از گناهی توبه کند مثل کسی است که آن گناه را نکرده. همین که خداوند توفیق عبادات را در شما ایجاد کرده نشانه ای آن است که به شما روی کرده است. موفق باشید